

РЕШЕНИЕ

№ 5043

гр. София, 16.07.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.04.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12496** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба Т. Й. Н. срещу писмо изх. № В.-02-46 / 13.10.2014 г. на главния секретар на министерство на земеделието и храните по заявление вх. № В.-02-45 / 13.10.2014 г. за предоставяне на достъп до обществена информация.

Жалбоподателката счита, че писмото е издадено при липса на компетентност, липса на законоустановена форма, съществено нарушение на материалния закон и противоречие с материални правни разпоредби.

Ответникът счита, че оспореното писмо не представлява индивидуален административен акт, поради което жалбата е недопустима, и алтернативно смята, че същата е неоснователна, тъй като информацията, която се иска не е обществена такава, става въпрос за лични данни и от заявлението не е ясно с каква цел се иска същата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Съдът не споделя възраженията на ответника, че оспореното писмо не обективира отказ за предоставяне достъп до обществена информация, съответно, че не е

индивидуален административен акт. Последното е изготвено именно в отговор на подадено по реда на ЗДОИ заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, с него приключва за административния орган процедурата по това заявление и с него поисканата информация на практика не се предоставя. По подадено заявление за достъп до обществена информация сезираният административен орган дължи произнасяне, като неудовлетворяването на направеното искане представлява отказ за предоставяне на достъп, независимо под каква форма е обективиран. Той засяга пряко правата и интересите на заявителя, предвид което притежава белезите на индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съдът, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, установява следното:

Оспореното писмо е нищожно, като издадено не от компетентния по закон административен орган, съответно при липсата на изрично делегиране на пълномощия или при условията на заместване.

Съгласно чл.28, ал.2, вр. чл.3 от ЗДОИ решението за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”.

В случая, тъй като заявлението е подадено с изрично отбелязване, че се подава на основание на ЗДОИ, компетентният да се произнесе по него административен орган, включително и да направи преценката дали исканата информация е обществена или не, при заявление за достъп до обществена информация, създавана или съхранявана в министерство на земеделието и храните, е министърът на земеделието и храните.

Законът допуска това да бъде и друго длъжностно лице, на което обаче изрично е делегирано изпълнението на функциите по този закон, т.е. налице е конкретно упълномощаване по реда на чл.28, ал.1 от ЗДОИ.

По изключение, друго длъжностно лице би могло да се произнесе по заявлението, и без изрично упълномощаване по чл.28, ал.1 от ЗДОИ, но само когато изпълнява функциите на органа по силата на заместване. Такова по отношение на функциите на министър не би могло да се осъществява от главния секретар, а само от заместник – министър.

С разпореждането за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание от 14.01.2015 г. съдът е дал изрични указания на ответника да представи доказателство за компетентност на административния орган, а именно за упълномощаване на главния секретар на министерство на земеделието и храните по реда на чл.28, ал.1 от ЗДОИ.

Такова не е представено, напротив, процесуалният представител на ответника заявява, че главният секретар не е бил упълномощаван по реда на ЗДОИ.

С оглед на горното, произнасянето по заявлението за достъп до обществена информация от некомпетентен за това административен орган е нищожно и не произвежда никакво правно действие.

Последното представлява особено съществен порок на акта по чл.146, т.1 от АПК, е

достатъчно основание оспореното писмо да бъде обявено за нищожно и преписката изпратена на компетентния административен орган за ново произнасяне.

Отделно, нищожен е отказът и тъй като не е постановен в законоустановена задължителна форма на мотивирано решение със задължителни изискуеми реквизити по чл.38 от ЗДОИ.

Всяко едно от тези две нарушения, представляващи особено съществени пороци на акта по чл.146, т.1 и т.2 от АПК, е достатъчно основание оспореното писмо да бъде обявено за нищожно и преписката изпратена на компетентния административен орган за ново произнасяне.

Съдът счита, че следва да обърне внимание и върху следното:

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията на РБългария. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

В оспореното писмо не се предоставя информацията, с единственото твърдение, че тя не е обществена, без да са изложени каквито и да е мотиви, свързани със самото заявление и причините, поради които органът счита, че информацията няма характера на такава по ЗДОИ. Липсата на мотиви а самостоятелно основание за отмяна на акта, дори и той да не беше нищожен, доколкото това напълно пречатства заинтересованото лице да разбере причините, поради които му се отказва, а и прави невъзможен контролът за законосъобразността му. Изложените едва в писменото становище на процесуалния представител на ответника съображения не са част от административния акт и не могат да се приемат за негови мотиви, поради което не следва да бъдат обсъждани.

По изложените аргументи и доколкото производството е започнало по заявление на заинтересовано лице, по което се дължи произнасяне, съдът следва да изпрати преписката за произнасяне по реда и в сроковете на ЗДОИ.

Предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК жалбоподателят има право на извършените по делото разноси. Такива обаче нито са поискани, нито доказани от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба на Т. Й. Н. писмо изх. № В.-02-46 / 13.10.2014 г. на главния секретар на министерство на земеделието и храните.

ИЗПРАЩА административната преписка на министъра на земеделието и храните за произнасяне по заявление вх. № В.-02-45 / 13.10.2014 г. на Т. Й. Н. за предоставяне на достъп до обществена информация.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ:

